Monument al Doctor Robert

Alocussió

VEHINS Y FORASTERS:

Tots vosaltres sabeu qu' aquell noy que, fa prop seixanta anys, va sentar sas plantas sobre terra sitgetana venint de Méjich perqué aquí es vigorisés son cos ab la força de nostre Sol y se extasiés la sua ánima en los antichs altars de nostres Temples; pera que sa prodijiosa inteligencia passés las primeras lletras que, cultivadas més tart en las superiors ensenyansas, tenía de ésser font de cristallina aigua pera la general cultura de nostra Catalunya, y pera que lo dols amor de sos sentiments formés en torn de sí l' atmósfera entusiasta del amich, la veneració del estrany y lo respecte del contrari al seus ideals; que aquella personalitat de la ciencia médica, quina sabiduría vá salvá de la mort á tants dels seus contemporanis que jeyan inmovibles ó frenétichs en lo llit del dolor; qu' aquell Catedrátich sens exemplar, quals llabis predicaren sempre la ciencia y l' amor entre los seus deixebles; qu' aquell preclar home que va sebre formar una familia, honra per sas virtuts de la sitgetana terra; qu' aquell honorable ciutadá, quins debers vers lo poble y vers sa llar ván esténdrers y robustirse ja empunyant la vara de la Comptal Ciutat, ja en los roijos banchs del Parlament del poble, ja devant de científicas Academias, de Societats económicas, d' Ateneos instructius, de Centres benéfichs; que, per fi, aquell sér privilegiat que tot lo mon coneixía ab lo nom de 'n Bartomeu Robert y Yarzabal. ... ¡Ha mort!

La aclaparadora nova va repercutir en tots els llochs del mon civilisat, llensantse en totas bandas llágrimas sentidas á la santa memoria del que había sigut un caminant de la terra pera practicar el bé; pero Sitges, plorant per qui deixaba orfe la direcció dels grans ideals de la catalana patria, sentía per l' home, per lo sabi, per lo polítich, y vers lo patriota, aquell entranyable amor de vila, enorgullida per l' entera posessió d' un sér superior que ningú pot disputarli; Sitges recorda en aquest terrible moment, lo preciós depósit que Tampico de Tamaulipas, va confiarli en lo tendre infant; está joyós de que, en la plenitut de la sua vida, hagués pogut glorificar enlairant al difunt proclamantlo Fill Predilecte de Sitges; ha sentit renáixer lo seu profond agrahiment, admirant aquest saló de sessions ornamentat á dispendi del sabi Doctor; ha posat negres vels á son Retrato, pregant per una ánima gran y sens odis; y creu que no ha complert encare l' homenatje que forsosament ha de tributar á un ciutadá que tants mérits tenía y virtuts atesoraba.

Al saber l' Il-lustríssim Ajuntament la mort del Doctor Robert vá resoldre per unanimitat iniciar una suscripció pública per aixecar en aquesta patria seva, y en lo lloch preferent de sas il-lusions, un Monument á sa memoria; y cridar á una reunió al poble, de la qual sortís la constitució de comissions pera propaganda y replega de fondos.

Celebrá la convocatoria quedant nombrada la Comissió Central que 's firma y un' altre Comissió á Barcelona, composta de D. Joan Bofill y Martorell, D. Rafel Llopart y Ferret, D. Pere Catasús y Ferret, D. Anton Robert y Camps y D. Joan Llopis y Bofill.

Els móvils dels suscrits son ben coneguts: sa missió vá dirijida á honorar á quí ha estat rodejat de 'ls majors prestijis. Hem de sentir el fort convenciment de que, si la mort ens ha fet presa del Doctor Robert, los seus contemporanis volen tallar en marbre y bronze sa grandiosa figura per exemple de presents y esvenideras generacions.

Estém ben segurs de que, vehins y forasters, respondrán generosament á la crida de la Patria.

En la Casa Pairal de Sitges, á 21 d' Abril de 1902.

Cayetá Benaprès y Mestre
Alcalde-President.

Joseph Bricullé y Masó, Pvre.
Rector de Sitges.

Rafel Llopis y Torralbas
Jutje Municipal.

Francesch Batlle y Gené
Per la Societat *El Retiro.*

Felip Font y Falp
Per la Societat *El Prado Suburense.*

Bartomeu Misas y Rosés
Per l' *Agrupació Catalanista.*

Bartomeu Carbonell y Batlle
Per lo *Foment Sitgetá.*

Bonaventura Juliá y Masó
Secretari del Il-lustríssim Ajuntament.

Imp. *El Eco de Sitges*